

Λότη Πέτροβιτς-Ανδρουτσοπούλου

Εικονογράφηση Μάρω Αλεξάνδρου

Περιεχόμενα

Τα εφτά παιδιά της Εβδομάδας

10

Παραμύθι της Δευτέρας

Το κόκκινο τόπι

17

Παραμύθι της Τρίτης

Το πορτοκάδι που αργούσε να μεγαλώσει

29

Παραμύθι της Τετάρτης

Το κίτρινο αρκουδάκι

35

Παραμύθι της Πέμπτης
Ο πράσινος παπαγάδος
45

Παραμύθι της Παρασκευής
Ο γαδάσιος κρίνος
53

Παραμύθι του Σαββάτου
Η κούκλα με το θαλασσί φουσιάνι
61

Παραμύθι της Κυριακής
Το παράπονο του μενεξέ
71

Τα εφιά παιδιά της Εβδομάδας

Η Εβδομάδα, η καλή κυρά, έχει εφτά παιδιά κι όλα το ίδιο τ' αγαπάει.
Τα έχει βάλει στη σειρά κι έχει καθένα τ' όνομά του:

Δευτέρα,
Τρίτη,
Τετάρτη,
Πέμπτη,
Παρασκευή,
Σάββατο
και Κυριακή.

Προκομμένα είναι όλα τους και η κυρα-Εβδομάδα κρυφοκαμαρώνει.
Ένα βράδυ ωστόσο σκέφτηκε πως κάτι λησμονούσαν τα βλαστάρια της.
Και πολύ στενοχωρήθηκε γι' αυτό. Τα φώναξε λοιπόν και τα εφτά, τα
'βαλε να καθίσουν γύρω γύρω και τους είπε:

— Είστε καλά παιδιά, μα έχω ένα παράπονο από σας.

— Παράπονο από μας; απόρησαν εκείνα. Και τι παράπονο είν' αυτό;

— Κάτι ξεχνάτε, είπε η Εβδομάδα. Πιάνετε βέβαια δουλειά με κέφι
από τα ξημερώματα και συντροφεύετε ως το βράδυ όλους τους αν-

θρώπους, και τα παιδιά και τους μεγάλους – σ' αυτό παράπονο δεν έχω. Έπειτα όμως πάτε για ύπνο βιαστικά, χωρίς ούτε μια καληνύχτα να τους πείτε. Αυτό δεν είναι διόλου ευγενικό!

— Και γι' αυτό στενοχωριέσαι, μάνα; είπαν μ' ένα στόμα τα παιδιά της. Από αύριο θα λέμε καληνύχτα σε όλους κάθε βράδυ.

— Για τους μεγάλους μια καληνύχτα μόνο φτάνει, μурμούρισε η Εβδομάδα σκεφτική. Όμως για τα παιδιά;

— Τι άλλο θέλουν τα παιδιά; παραξενεύτηκε η Δευτέρα.

— Πριν από κάθε καληνύχτα θέλουν κι ένα παραμύθι, αποκρίθηκε η μάνα της. Μ' ένα παραμύθι πριν τα πάρει ο ύπνος, κοιμούνται πάντα πιο γλυκά.

— Τι παραμύθι να τους λέμε δηλαδή; απόρησε η Τρίτη.

— Το πιο καλό που θα σκεφτείτε, είπε η Εβδομάδα.

— Μήπως παραμύθι που να λέει για λουλούδια; ρώτησε η Τετάρτη.

— Μήπως να λέει για ζώα; πετάχτηκε η Πέμπτη.

— Να μιλάει για τον ουρανό με τ' άστρα, εγώ λέω, πρότεινε η Παρασκευή.

— Καλύτερα να λέει για παιχνίδια, είπε το Σάββατο.

— Να λέει για όλα, μα να λέει το καθένα και για κάποιο χρώμα θα είναι πιο καλά, μίλησε στο τέλος και η Κυριακή.

— Ωραία! συμφώνησε αμέσως η Δευτέρα. Εγώ θα λέω στα παιδιά ένα παραμύθι που να λέει για κάτι κόκκινο.

— Καλά το σκέφτηκε η Κυριακή! συμφώνησε και η Τετάρτη. Εγώ θα λέω στα παιδιά ένα παραμύθι που να 'χει κάτι κίτρινο.

— Κι εγώ ένα παραμύθι που να μιλάει για πράγματα γαλάζια, ενθουσιάστηκε η Παρασκευή.

— Το κόκκινο το θέλω εγώ για το δικό μου παραμύθι! φώναξε τότε η Τρίτη.

— Αυτό δε γίνεται, της αποκρίθηκε η Εβδομάδα. Το κόκκινο το διάλεξε η αδερφή σου η Δευτέρα.

— Τότε θέλω το κίτρινο! πείστωσε η Τρίτη.

— Ούτε το κίτρινο μπορείς. Το διάλεξε η Τετάρτη.

— Κι εγώ τώρα τι θα κάνω; γκρίνιαξε εκείνη. Με ποιο χρώμα να φτιάξω εγώ το παραμύθι μου;

— Θα βρούμε χρώμα και για σένα, την ψύχασε η μάνα της. Έχω στο νου μου κάτι. Περίμενε! Πρέπει να ψάξω.

Έψαξε λοιπόν η Εβδομάδα, έψαξε καλά στο σπιτικό της και βρήκε τελικά ένα κουτί που είχε μέσα τρία χρώματα: το κόκκινο, το κίτρινο και το γαλάζιο. Το άνοιξε με προσοχή, πήρε κάμποσο κόκκινο, το ανακάτωσε με κίτρινο κι εκείνο έγινε πορτοκαλί.

— Αυτό είναι το χρώμα το δικό σου, είπε στην κόρη της την Τρίτη.

Και η Τρίτη χαμογέλασε ευχαριστημένη.

— Το κίτρινο το ήθελα κι εγώ, κλαψούρισε ύστερα η Πέμπτη.

— Βρες άλλο, την έκοψε η μάνα της. Είπαμε! Το κίτρινο το διάλεξε η Τετάρτη.

— Τότε θέλω το μπλε, συνέχισε την γκρίνια εκείνη.

— Δε γίνεται ούτε αυτό. Μπλε, όπως ξέρεις, πάει να πει γαλάζιο. Κι αυτό το διάλεξε η Παρασκευή.

— Και τώρα τι θα κάνω εγώ; έβαλε τα κλάματα η Πέμπτη. Θα μείνω δίχως παραμύθι;

— Κάτι θα γίνει και για σένα, είπε η Εβδομάδα.

Κι άνοιξε πάλι το κουτί εκείνο με τα τρία χρώματα. Πήρε κάμποσο γαλάζιο, το ανακάτωσε με κίτρινο, κι ένα ωραίο πράσινο ετοιμάστηκε μεμιάς.

Η Πέμπτη έλαμψε από χαρά.
— Όμως εγώ δεν έχω χρώμα να φτιάξω παραμύθι, είπε τότε με παράπονο το Σάββατο. Τίποτα δεν απόμεινε για μένα!

Η αδερφή του η Παρασκευή ωστόσο, που ήταν όλο καλοσύνη, το αγκάλιασε και είπε:

— Μη στενοχωριέσαι, αδερφάκι! Θα μοιραστούμε εμείς οι δυο το χρώμα το δικό μου. Θα χωρίσουμε στα δυο το μπλε. Εσύ θα πάρεις το βαθύ γαλάζιο, δηλαδή το θαλασσί, εγώ το ανοιχτό γαλάζιο.

Συμφώνησε το Σάββατο. Και χάρηκε, αχ, πόσο χάρηκε, που είχε μια αδερφή τόσο καλή!

— Κι εγώ με τι θα φτιάξω το δικό μου παραμύθι, αφού τα πήραν όλα οι άλλοι; στο τέλος βούρκωσε με τη σειρά της και η Κυριακή.

Μα η μαμά Εβδομάδα δεν την άφησε ούτε κείνη παραπονεμένη. Άνοιξε το κουτί τρίτη φορά, έβγαλε αρκετό γαλάζιο, το ανακάτωσε με κόκκινο, κι ένα γλυκό μενεξεδί παρουσιάστηκε αμέσως για την Κυριακή.

Τώρα όλα τα παιδιά της Εβδομάδας ήταν ευχαριστημένα.

— Προσέξτε να μην τα μπερδέψετε! τους κούνησε το δάχτυλο η μάνα τους. Να θυμάστε ποιο χρώμα έχετε διαλέξει, μην έχουμε καβγάδες!

— Θα το θυμόμαστε, είπαν μ' ένα στόμα τα εφτά παιδιά.

Όμως η Εβδομάδα, που δεν της άρεσαν καθόλου οι τσακωμοί, ήθελε

να 'ναι σίγουρη. Φώναξε λοιπόν αμέσως την κυρα-Βροχή, τη φιλενάδα της, να τη βοηθήσει.

Η Βροχή έφτασε τρεχάτη από τα σύννεφα και κατάλαβε μεμιάς τι έπρεπε να κάνει. Πήρε τα χρώματα, τα τρία που ήταν στο κουτί κι εκείνα που ετοίμασε η Εβδομάδα, τ' ανέβασε ψηλά και τ' άπλωσε στα σύννεφα κοντά κοντά με τη σειρά. Ύστερα, καθώς έφευγε να πάει σ' άλλους τόπους, φώναξε τον ήλιο για να τα φωτίσει.

Ο ήλιος άλλο που δεν ήθελε. Τρύπησε με τις αχτίδες του τα σύννεφα, βρήκε τα χρώματα, τα φωτίσε, τα τέντωσε, κι ένα πανέμορφο ουράνιο τόξο παρουσιάστηκε στην άκρη τ' ουρανού. Είχε ακριβώς τα χρώματα που διάλεξαν της Εβδομάδας τα παιδιά, βαλμένα στη σειρά, για να τα βλέπουν και να τα θυμούνται:

Κόκκινο για τη Δευτέρα

Πορτοκαλί για την Τρίτη

Κίτρινο για την Τετάρτη

Πράσινο για την Πέμπτη

Γαλάζιο ανοιχτό για την Παρασκευή

Βαθύ γαλάζιο για το Σάββατο

και για την Κυριακή **μενεξεδί**.

Τώρα η Εβδομάδα ήταν ήσυχη. Χωρίς μαλώματα, κάθε βλαστάρι της θα έφτιαχνε το παραμύθι που της είχε υποσχεθεί.

Δεν πέρασε πολύς καιρός, κι έγινε αυτό που επιθυμούσε η καλή κυρά. Η κάθε μέρα έφτιαξε κι ένα παραμύθι. Κι ήταν εφτά όλα μαζί, ένα για κάθε χρώμα, ένα για κάθε βράδυ. Έπειτα τα παιδιά της Εβδομάδας έβαλαν τα παραμύθια τους μέσα σε τούτο το βιβλίο, να τα διαβάζουν οι μικροί ή να τ' ακούν απ' τους μεγάλους πριν απ' την καληνύχτα.

Και να κοιμούνται με όνειρα γλυκά.

